

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 695/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **H Point, s.r.o.**, Magnezitárska 11, Košice, IČO 43 838 286, zastúpenej **AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o.**, Kmeťova 26, Košice, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 45C/29/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 1. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka navrhuje prikázať mestskému súdu konať bez zbytočných prietahov, priznať jej finančné zadosťučinenie a trovy konania.
2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka je žalobkyňou v súdnom spore o náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla proti žalovanému KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., vedenom na mestskom súde pod sp. zn. 45C/29/2023.
3. Žalobný návrh bol doručený pôvodne Okresnému súdu Banská Bystrica 17. júla 2023, ktorý vo veci vydal platobný rozkaz sp. zn. 3Up/1206/2023 z 24. júla 2023, proti ktorému bol 2. augusta 2023 podaný odpor s vecným odôvodnením. Vec bola postúpená mestskému súdu 19. septembra 2023.
4. Sťažovateľke bolo 14. novembra 2025 doručené upovedomenie, že termín pojednávania bude možné nariadiť až po účinnosti Rozvrhu práce Mestského súdu Bratislava IV na rok 2026, a to najskôr na mesiac marec 2026. Dosiaľ nebol termín pojednávania nariadený.

5. Z opísaných skutočností je podľa sťažovateľky zrejmé, že celé konanie, ktorého predmetom je len stanovenie výšky spôsobenej škody, ktoré trvá viac ako 2 roky, je v tomto kontexte zdĺhavé, nehospodárne a neefektívne, a to bez relevantného dôvodu. Rozhodovanie v merite veci je bezdôvodne predlžované, vo veci sa nekoná plynulo.

6. Úlohou súdu je čo najrýchlejšie nastoliť právnu istotu účastníkov konania v predmetnej veci, najmä pokiaľ nejde o skutkovo a právne zložitú vec. Sťažovateľka čaká na termín pojednávania už viac ako 2 roky a má čakať ešte ďalších pár mesiacov v zmysle doručeného upovedomenia.

7. Správanie sťažovateľky v preskúmvanej veci nezapríčiniilo spôsobené priet'ahy v konaní. Nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, nemôže byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a v konečnom dôsledku nezabavuje štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné priet'ahy v súdnom konaní.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) postupom mestského súdu v konaní o náhradu škody, v ktorom sťažovateľka vystupuje v postavení žalobkyne. Sťažovateľka považuje napadnuté konanie trvajúce viac ako dva roky za zdĺhavé, neefektívne, nesmerujúce k právoplatnému skončeniu jej právnej veci, a teda porušujúce jej označené práva.

9. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania sporovej strany a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02). Ústavný súd [obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“)] prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (rozsudok ESLP z 30. 3. 2023 vo veci Roth Neved'alová proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 50525/21, bod 11, obdobne IV. ÚS 465/2022).

10. Ústavný súd konštatuje, že celková dĺžka súdneho konania predstavuje v súčasnosti viac ako dva roky od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu 17. júla 2023, pričom z tohto obdobia sa v rámci upomínacieho konania rozhodovalo dva mesiace. V súčasnosti vo veci koná mestský súd (od 19. septembra 2023), ktorý sťažovateľku 14. novembra 2025 upovedomil, že z dôvodu zmeny svojho sídla a s tým spojeného procesu prípravy budovy a sťahovania bude možné nariadiť pojednávania až po účinnosti nového rozvrhu práce mestského súdu na rok 2026, a to najskôr na mesiac marec 2026.

11. V júni 2023 nadobudla účinnosť nová súdna mapa, ktorá v Bratislave okrem iného zmenila dovtedajší systém súdov (civilná agenda z piatich bratislavských okresných súdov sa presunula na mestský súd, pozn.), čo malo za následok sťahovania a logistické presuny, ktoré zrejme ovplyvnili nečinnosť mestského súdu v prvom roku konania. Aktuálne prebieha sťahovanie mestského súdu do nových priestorov, čo je časovo aj organizačne náročný proces. Tieto zmeny

v rámci výkonu súdnictva nemôžu slúžiť a v judikatúre ústavného súdu ani neslúžia na ospravedlnenie nečinnosti bratislavských mestských súdov, súčasne však nie sú bez akejkoľvek relevancie vo vzťahu k posudzovaniu prietahov na strane konajúceho súdu ako zbytočných a v tomto prípade tieto zmeny vysvetľujú menej plynulý postup mestského súdu v posudzovanej veci, ktorý dosiaľ koná dva roky a dva mesiace.

12. V zmysle rozhodovacej praxe a judikatúry ESLP dĺžka súdneho konania v civilných veciach na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66), pričom toleruje aj isté obdobia nečinnosti (pozri napr. Cesarini v. Taliansko, č. 11892/85, rozhodnutie ESLP z 12. 10. 1992, body 20 – 21 alebo Dostál v. Česká republika, č. 52859/99, rozhodnutie ESLP z 25. 5. 2004, body 192 – 193).

13. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoju dnes už stabilnú judikatúru k namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, v ktorej opakovane konštatuje, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie tohto základného práva (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy [I. ÚS 63/00 (ZNaU 21/01), II. ÚS 199/02, I. ÚS 38/04, II. ÚS 24/04, IV. ÚS 290/04, III. ÚS 372/06, I. ÚS 266/2021 (ZNaU 88/2021, I. ÚS 531/2023)].

14. Po preskúmaní ústavnej sťažnosti a okolností danej veci ústavný súd dospel k záveru, že pasivitu mestského súdu v napadnutom konaní tak možno považovať za hraničnú, nie však natoľko závažnú, aby ju bolo nevyhnutné klasifikovať ako prietahy v konaní, keďže stále je v limitoch ústavných požiadaviek kladených na rozhodovanie o podanej žalobe na jednom stupni v rámci systému všeobecného súdnictva. Ústavný súd tak nemohol v tomto prípade konštatovať na strane mestského súdu také nedostatky, na základe ktorých by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľkou označeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, resp. práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote.

15. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľky pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

16. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy).

17. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že ak by mestský súd v ďalšom priebehu napadnutého konania pokračoval v spôsobovaní prietahov (resp. ak by celková dĺžka napadnutého súdneho konania dosiahla neprípustnú úroveň vo vzťahu k predmetu konania, ktorý nepatrí medzi tzv. prednostné konania), toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona

o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľke, aby po splnení všetkých zákonných podmienok adresovala ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2025

Ladislav Dudíťš
predseda senátu